

NÉPSZABADSÁG ONLINE

Lezsírozott kamuvoksolás

Az államférfi a következő nemzedékre, a politikus a következő választásra gondol. Itthon a pártpolitika a második opciót isteníti. Nincs A és B terv: még normális A terv sincs. A következő országgyűlési választások kilátásai rémesek: a választások klasszikus négy alapelvéből három veszélyben van. Eszkalálódhat olyan helyzet, amely a politikai váltógazdaság, a kormány békés, fair választás útján való leváltását lehetetlenné teszi.

Kolláth György | Népszabadság | 2012. szeptember 8. | 8 komment

Ezért a bojkott lehetőségét eleve feladni, már kizárni ésszerűtlen. A bojkott nem a kormány ölébe hullott nemzeti ajándék, hanem az úzus folytathatatlanságának vészjele lenne. A választójog: a) Biztosíthatja a jogállamiság részét képező demokratikus legitimitációt, az államgépezet jogszerű felépítésének, működésének, megújításának a feltételét, forrását, hitelét adva. A legitimitáció jogi és politikai fogalom egyaránt: világos? b) A népszuverenitás kifejeződése, élő gyakorlata a közvetett népi hatalomgyakorlás. Ki akarja mindezt: a saját népét megsérteni, megrövidíteni? c) A polgárok részéről a közügyek vitelében való részvétel, a népképviselő és tisztségviselés alapjoga: csaknem abszolút jog. Jogi megszorítása egyezhet az alapjogok alkotmányos védelmével?

Négy elv: 1. E jog révén vesz részt a polgár a közügyek igazgatásában, alakításában és kontrollálásában. 2. A közhatalom tekintélyének, erejének az alapja nem más, mint a választó nép akarata. A mérték itt érték. 3. Döntő jelentőségű alkotmányos alapjogból kötelezettséget kreálni nonszensz. 4. Ennek az alapjognak a manipulációja a népfelség lebecsülését, megpulykázását célozná s eredményezné. Nemzetközi kötelezettségvállalásainkkal is szembekerülne. Ezért kizárt az önkényes, aktuálisan érdekvezérelt szakítópróba.

Mégis ennek vagyunk tanúi. Egy lehetséges válaszreakció, mint országnak-világnak szóló erős üzenet, a bojkott lehet. Egyértelmű, következményeket kiváltó vörös vonal volna, mely a parlamentáris demokrácia és a választásos autokrácia között húzódik. Ezek között konvergencia, átjárás, jó köztes változat nem létezik. Alaptörvény-ellenes kitaláción egyezkedni, azt felszínesen javíthatni, felette dekálni vagy vele ábrándokat kergetni kár. Mi lenne a választék, ha a kék sarokban egy tisztas versenyre képtelen, hatalmi fölényével folyton visszaélő, míg a vörös sarokban a közállapotok rohamos és általános szétcsúszására építő fő erő mérkőznék?! Úgy, hogy eközben a szabad, tiszta és alkotmányos választás esélye romlik, majd elenyészik, ám ez keveseket érdekel?!

HIRDETÉS

Írásom szemlél és kommentál közjogi normákat, kategóriákat. Épít azokra a nívós szakmai munkákra, amelyek a már adott és a készülő előírások kihatásait vizsgálják (pl. a Haza és Haladás szakértőinek 2012. 08. 16-i közleményében foglalt elemzésre). Európa demokráciáiban a választójog általános, egyenlő, a szavazás titkos és közvetlen. Ebből a honi negatív jogfejlődés az első hármat kikezdi. Az Alaptörvényből ide citálni az ún. alapjogi teszt szabályát és a XXIII. cikk speciális üzenetű (4) bekezdését érdemes. A választójog mint alapjog is csak „más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”

E feltételek egytől egyig hiányoznak. A választójog általános jellege kizár bármiféle (éberségi, érdekeltségbeli, tudatosságbeli stb.) cenzust, a részvételt megszorító, attól eltanácsoló, jogvesztő akadályt. Az egyenlőség kritériuma (már)is sérült a választókerületek megállapításával. Hozzájön az, ha a külhoni magyarok egy pártlistán szavaznak az itthoniak kettős voksával szemben. Nettó-bruttó? A titkosság nem csupán a modern technika révén (mobiltelefonos fotózással) sérthető meg, de pl. a levélbeni szavazás módján is (a szavazó azonosítása cseppfolyós, voksának felfedése nem kizárható). Időközi választások jelzik, hogy a közterületi kamerázás, a barát-ellenség listák

Lezsírozott kamuvoksolás

Az államférfi a következő nemzedékre, a politikus a következő választásra gondol. Itthon a pártpolitika a második opciót isteníti. Nincs A és B terv: még normális A terv sincs. A következő országgyűlési választások kilátásai rémesek: a választások klasszikus négy alapelvéből három veszélyben van. Eszkalálódhat olyan helyzet, amely a politikai váltógazdaság, a kormány békés, fair választás útján való leváltását lehetetlenné teszi.

Kolláth György | Népszabadság | 2012. szeptember 8. | 8 komment

naprakészsége, az ajtóról ajtóra történő vegzálás, a helyi közélet félelemmel való megterhelése, a retorzió kilátásba helyezése és a választási trükkök, visszasságok eltűrése de facto árt a jogi szisztéma normális működésének, ellenben erősíti azt az 50-55 százaléknyi többséget, amely nem tud, nem kíván, nem mer választani.

Az Alaptörvény XXIII. cikk (4) bekezdése eufemisztikus: „Sarkalatos törvény a választójogot vagy annak teljességét magyarországi lakóhelyhez, a választhatóságot további feltételhez kötheti.” Ennek a választási alapelvekkel és a nemzetközi kautélákkal összhangban való értelmezése az Alkotmánybíróság nagy próbatétele lesz. Lehet fügefalevél, ti. hogy azt tesz az Országgyűlés – főként, de nem csupán a külhoni magyarok voksolásával –, amit akar. De lehetne olyan korrekt értelmezés is, amely nemzetközi minták nyomán sem ad pártérdekű kiskaput az európai választójog követelményeinek megkerülésére.

Ami még szégyenletesen hiányzik: a párt- és kampányfinanszírozás rendbetétele, valós előírásainak, kontrollmechanizmusának, garanciáinak és szankcióinak a megalkotása. Ezek nélkül nem csupán bűnös választási visszaélések, csalások történhetnek, de gazdasági-pénzügyi tekintetben már most eldöntöttnek látszhat a következő választás. Pecsovicsnak, pofozógépnek odaállni értelmetlen, beletörödni erkölcsi csőd is. Jelképes, hogy az eljárási törvényt a kormány nem veszi magára, hanem egyéni képviselői indítvány módján juttatja a parlament elé. 2010 nyara óta kormányzati önkorlátozás, belátás, a napi érdeken túlmutató gesztus nincs.

A fair versenyre képtelen, esélyegyenlőségre semmit nem adó kormányzati attitűd játszhat további lehetőségekkel. A demokratikus parlamenti ellenzék fogcsikorgatva asszisztál, igazi alternatíva híján egyszerre panaszkodik és bizakodik. Legalább előállna egy olyan igénnyel, hogy többpárti alapon vizsgálják felül az egyoldalú szisztémát. Előtarthatna olyan javaslatot, amely a tisztességes politikai versengés alfája és ómegája lehetne. Íme: erről tárgyaljunk, máskülönben forogjatok, süljetek meg a saját pecsenyétek zsírjában! Különben a szereposztás sporthasonlattal szemléltetve oda vezethet, hogy a bicikliverseny kiírója sportgéppel, a lehetséges titkos versenytárs háromkerekű triciklivel, a többi ellenfél csak szobabiciklivel állhat rajthoz.

A megszégyesített lépések bármely fajtája szükségtelen és aránytalan korlátozása volna a választójog alapelveinek, s paródiája a demokratikus legitimációnak. Mindhárom jogától megfosztanak a bizonytalan polgárt: részvétel, jelölés, választhatóság. A csalódottak, kiábrándultak távol tartása értelmetlen, primitív paternalista dölyf. Az okát kell megszüntetni a frusztráltságnak, nem a jogát elvenni, zárójelbe tenni a részvételnek. Demokratikus ellenzéki győzelem esetében pedig a mai „masszát” évtizedekre szóló, kiegyensúlyozott, a garanciákat érvényesítő újjal kell majd felváltani, mely megőrzi a rendszerváltás értékeit.

Az irány jó, a rendszer marad! – az unortodox jogpolitika mantrája. A történelem ismétli önmagát? Két adekvát idézet hazánk félmúltjából. I. 1922, „Magyarországon a női népesség nagy tömegei még nem alkalmasak arra, hogy az ország ügyeinek intézésére döntő befolyást gyakoroljanak.” Íme a cenzusos, kirekesztő iskolapélda. Előadta: Klebelsberg Kunó! II. 1947, a választási névjegyzékből 460 000 személyt hagytak ki. „Most már vannak bizonyos tapasztalataink a parlamenti demokrácia lehetőségeinek kezelésében... Természetesen látjuk azt is, hogy adódnak helyzetek, amelyekben nem ragaszkodhatunk túlságosan a formális demokrácia szabályaihoz.”

Előadó: Rákosi Máttyás! Minden erőszakolt, lekezelő, bornírt próbálkozás nem az erő, hanem a bukás jele. Az igazi gazda tudja: még mindig a megválasztottak vannak miértünk, és nem fordítva. A szuverenitás a népé, nem a kormány(párt)é.

A szerző alkotmányjogász

Címkék: választójog , Fórum , Orbán-kormány , választás

Kapcsolódó cikkek: [Ami a Safarov-ügy mögött van](#) | [Szóljon bele!](#) | [A köpeny, és amit eltakar](#) | [Indul a busz Fulhambe](#) | [Kí vezet ki minket a gödörből?](#)

Lezsírozott kamuvoksolás

Az államférfi a következő nemzedékre, a politikus a következő választásra gondol. Itthon a pártpolitika a második opciót isteníti. Nincs A és B terv: még normális A terv sincs. A következő országgyűlési választások kilátásai rémesek: a választások klasszikus négy alapelvéből három veszélyben van. Eszkalálódhat olyan helyzet, amely a politikai váltógazdaság, a kormány békés, fair választás útján való leváltását lehetetlenné teszi.

Kolláth György | Népszabadság | 2012. szeptember 8. | 8 komment

---

Recommend

8 people recommend this. Be the first of your friends.

HIRDETÉS